

Recuperem la vitalitat de l'estat del benestar

Una vegada més ha sigut la magnitud de la tragèdia i l'horror, que en aquest cas ha adoptat la forma d'una pandèmia d'abast mundial, la que ha sacsejat amb força l'imaginari social recordant-nos la importància de vetllar per aquells serveis essencials que donen significat i configuren l'estat del benestar, entès com a expressió d'uns valors que pel seu interès general s'han de defensar amb una vocació de permanència per sobre de qualsevol ideologia.

Tornem a sentir veus que afirmen amb convenciment que estem davant un esdeveniment històric que ens comina a pensar com a societat en un canvi de paradigma, tal com va succeir en altres moments de greus crisis, com la del Crac del 29 o la terrible Segona Guerra Mundial; situacions en què la incertesa i les dificultats van obligar els líders mundials de l'època, com Konrad Adenauer, Charles de Gaulle o Winston Churchill, a treballar per la reconstrucció d'una Europa devastada moralment i econòmicament, sota l'impuls de les Nacions Unides, els postulats democràtics, els ideals consagrats en la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948 i els principis keynesians.

En la crisi financera de l'any 2008, Angela Merkel va assenyalar encertadament que "només l'actuació de l'estat pot tornar ara la necessària confiança", referint-se a la urgència d'auxiliar el sistema bancari internacional a través de la intervenció dels poders públics per ajudar en última instància les persones, amb l'adopció de mesures per part de cadascun dels estats però pensant globalment, com a única manera per poder tirar endavant.

Sense cap mena de dubte estem en un moment d'inflexió per l'in-

M. EUGÈNIA GAY

PRESIDENTA DE LA INTERCOL·LEGIAL DE COL·LEGIS PROFESSIONALS DE CATALUNYA

de preveure en el moment de plasmar aquestes línies, i que posa de manifest la transcendència d'aquelles professions l'exercici de les quals tenen una projecció sobre l'interès general innegable, especialment aquelles relacionades amb l'àmbit de la salut i el món del dret, però també d'altres com l'educació o la investigació científica, que pel seu caràcter essencial no s'han de deixar de reforçar com a veritables elements vertebradors d'un estat social.

En aquest sentit, aquesta crisi ha de servir per invitar-nos a la reflexió i a preguntar-nos si col·lectivament hem fet tot el que era a les nostres mans per preservar aquests serveis tan fonamentals al nivell que s'espera en una societat avançada, o si, per contra, en algun moment vam desviar-nos dels principis programàtics que han de sustentar el model de civilització que volem.

El sacrifici del personal d'un sistema sanitari col·lapsat per aquesta insòlita situació però castigat des de fa anys també per una falta de mitjans i unes condicions laborals que no sempre es correlacionen amb la responsabilitat que assumeixen, ens indica que les polítiques econòm-

iques de contenció o moderació pressupostària sinó, ans al contrari, com una inversió que redundi en benefici tant dels professionals encarregats de prestar-los com del conjunt de la població, avui víctima de tantes retallades.

Així mateix, aquesta pandèmia ha posat de manifest com de buits de contingut s'han deixat alguns preceptes de la nostra Constitució, especialment aquells que es dirigeixen a la protecció i l'assistència de la ciutadania durant la tercera edat. En aquest context, la precarietat tant dels treballadors com de les persones internes en les residències i geriàtriques han visibilitzat de la forma més crua la imprescindible necessitat d'enfortir les estructures socials del nostre país.

La revitalització d'aquestes estructures també passa indefectiblement per reforçar una administració de justícia que, com succeeix amb altres sectors també essencials per a la bona governança, necessita un projecte a llarg termini que reflecteixi el compromís i la solidaritat de totes les forces polítiques a través d'un pacte d'estat que estigui per sobre de les diferències ideològiques i dels egoïsmes excoïents.

La dignificació de la justícia, i per extensió de la societat, implica la dotació de més mitjans tant personals com materials i l'assumpció d'una nova manera d'organitzar els recursos per adaptar-los a les exigències del segle XXI. En aquest sentit, l'expedient judicial electrònic i la digitalització dels sistemes poden contribuir a articular unes institucions sòlides, sota la guia dels objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides. Només d'aquesta manera es podrà assolir la missió que tenim encoman-